

Irizări strălucitoare și reci

Flavius

Doar moartea are culoarea tristeții metalului
ce taie ierburi și oameni,
rămâne lutul umed în care crapă coaja semințelor,
verdele mugur de cearcăn stelar absoarbe lumina.

Irizări strălucitoare și reci
îmbată ochii cu lichide migrate peste orizont
frăgezind în culori crepusculul.

O poezie cât un oraș în așteptare, risipire de suflet
după o pagină de visare
ruptă din cotidian.

Insulă de speranță...

Nu există altă opțiune
ce ne înșală cu ceață, alte margini se nasc
fără să deosebim aparențele.

În tot ce crezi îți regăsești iubirea.